

Bruxelles, den 11. juli 2025
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	2. juli 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2025) 4105 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../... af 1.7.2025 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position som omhandlet i artikel 94, stk. 3, artikel 273a, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2

Hermed følger til delegationerne dokument C(2025) 4105 final.

Bilag: C(2025) 4105 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.7.2025
C(2025) 4105 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 1.7.2025

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position som omhandlet i artikel 94, stk. 3, artikel 273a, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

Ved artikel 94, stk. 10, i forordning (EU) nr. 575/2013 ("forordningen") tillægges Kommissionen beføjelse til, efter at have fået forelagt udkast til standarder af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og i henhold til artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, at vedtage delegerede retsakter, som præciserer metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position som omhandlet i forordningens artikel 94, stk. 3, artikel 273a, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af EBA, at Kommissionen senest tre måneder efter modtagelsen af udkastet til standarder skal beslutte, om den vil godkende de forelagte udkast. Kommissionen kan også vælge kun at godkende udkastet til standarder delvist eller med ændringer, hvis dette er i Unionens interesse, i overensstemmelse med den særlige procedure, der er fastsat i nævnte forordning.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

EBA har i henhold til artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010 gennemført en offentlig høring om det udkast til tekniske standarder, som er blevet forelagt Kommissionen i henhold til artikel 94, stk. 10, i forordning (EU) nr. 575/2013 ("forordningen"). Der blev offentliggjort et høringsdokument på EBA's websted den 24. april 2024, og høringen blev afsluttet den 24. juli 2024. EBA anmodede desuden interessentgruppen for banker, som er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010, om at yde rådgivning herom. EBA har, sammen med udkastet til tekniske standarder, fremlagt en redegørelse for, hvorledes der er taget hensyn til resultatet af denne høring ved udarbejdelsen af det endelige udkast til tekniske standarder, som er forelagt Kommissionen.

EBA har sammen med udkastet til tekniske standarder, og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1093/2010, forelagt en konsekvensanalyse, herunder en analyse af omkostningerne og fordelene, vedrørende det udkast til tekniske standarder, der blev forelagt Kommissionen. Denne analyse findes på: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, side 24-31 i Final Report on the technical draft technical standards.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

I det endelige udkast til tekniske standarder præciseres metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position.

Den foreslåede generelle metode til at identificere den vigtigste risikofaktor afhænger af følsomheder, der er fastsat i standardmetoden for markedsrisiko eller af tillæg, der er fastsat i standardmetoden for modpartskreditrisiko. Med henblik på fastlæggelse af positionernes retning er metoden tilpasset den metode, der er fastsat i de tekniske standarder, som er udviklet i overensstemmelse med artikel 279a, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Der er også fastsat en forenklet metode med hensyn til forholdsvis enkle instrumenter, såsom fastforrentede obligationer, obligationer med variabel rente, aktier, terminsforretninger, futures, simple swaps og almindelige optioner.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 1.7.2025

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position som omhandlet i artikel 94, stk. 3, artikel 273a, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012¹, særlig artikel 94, stk. 10, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Virksomhedens størrelse er en indikator for den grad af kompleksitet, som institutterne bør have i deres kapitalberegninger. For at afgøre, om institutterne har tilladelse til at anvende forenklede metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende markeds- og modpartskreditrisici, er det påkrævet, at de beregner omfanget af balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, artikel 273a, stk. 1 og 2, og artikel 325a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013. Identificeringen af en positions vigtigste risikofaktor og på dette grundlag fastlæggelsen af, om en transaktion udgør en lang eller en kort position, er afgørende for en korrekt beregning af virksomhedens størrelse. I betragtning af betydningen af disse beregninger for små og ikkekomplekse institutter bør metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position, stå i et rimeligt forhold til instituttets kompleksitet.
- (2) Metoden til at afgøre, om en transaktion udgør en lang eller en kort position, bør være i overensstemmelse med metoden til bestemmelse af, om en transaktion er en lang eller kort position i forbindelse med transaktioner som omhandlet i artikel 277, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og fastsat i delegeret forordning (EU) 2021/931².

¹ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/931 af 1. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af metoden til at identificere derivattransaktioner med én eller mere end én risikofaktor med henblik på artikel 277, stk. 5, formlen til at beregne tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko og metoden til at afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori med henblik på artikel 279a, stk. 3, litra a) og b), i den standardiserede metode til modpartskreditrisiko (EUT L 204 af 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

- (3) For at opnå nøjagtige resultater bør metoden til at identificere en ikke-derivatpositions vigtigste risikofaktor baseres på beregningen af de risikovægtede deltafølsomheder over for risikofaktorer, jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2, 3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013. For at sikre overensstemmelse i metoden bør metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor desuden stemme overens med den metode til identifikation af den primære risikofaktor og den væsentligste risikofaktor i derivattransaktioner, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2021/931.
- (4) Metoden til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position, bør baseres på beregningen af den risikovægtede deltafølsomhed i forhold til den vigtigste risikofaktor. Hvis institutterne ikke er i stand til at beregne den risikovægtede deltafølsomhed, bør de bestemme denne følsomhed ved at vurdere transaktionens handels- eller afdækningsformål.
- (5) Det er nødvendigt at fastlægge en forenklet metode for små og ikkekomplekse institutter, som måske ikke er i stand til at beregne de risikovægtede deltafølsomheder, eller som måske ikke er i stand til at anvende de metoder til identifikation af den primære risikofaktor og den væsentligste risikofaktor i derivattransaktioner, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2021/931. Denne forenklete metode bør være egnet til de instrumenter, som normalt handles af små og ikkekomplekse institutter. Større institutter bør også have mulighed for at anvende denne forenklete metode, når de handler med enkle instrumenter, der er omfattet af denne forenklete metodes anvendelsesområde.
- (6) Den forenklete metode bør føre til resultater, der er i overensstemmelse med den risikovægtede deltafølsomhedsmetode. Ikke desto mindre bør der indføres forenklete antagelser for at mindske den beregningsmæssige og operationelle byrde for institutterne, navnlig med hensyn til instrumenter, der er denomineret i en valuta, der er anderledes end institutternes indberetningsvaluta. Institutterne bør derfor ved fastlæggelsen af den vigtigste risikofaktor kunne se bort fra spotvalutakursen mellem den valuta, som instrumentet er denomineret i, og instituttets indberetningsvaluta for aktier, obligationer og derivattransaktioner, hvis underliggende aktiv normalt ville blive henført til kategorierne for rente-, kredit-, aktie- eller råvarerisiko.
- (7) Kontantpositioner i indberetningsvalutaen bør ikke tages i betragtning ved fastlæggelsen af virksomhedens størrelse, da de ikke ændrer deres markedsværdi som følge af ændringernes påvirkning af risikofaktorerne.
- (8) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, som er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010³ —

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Metode til at identificere en ikke-derivatpositions vigtigste risikofaktorer

1. Når institutterne identificerer en ikke-derivatpositions vigtigste risikofaktor, som er henført til handelsbeholdningen, skal de først identificere alle risikofaktorer for den pågældende position, som er de vigtigste bestemmende faktorer for dens værdiændring. De skal gøre dette ved som minimum at vurdere de risikofaktorer, der er omhandlet i artikel 325l-325q i forordning (EU) nr. 575/2013. De risikofaktorer, som institutterne har identificeret, fastslås som positionens risikofaktorer.
2. Institutter, der i overensstemmelse med stk. 1 kun har identificeret én risikofaktor for en ikke-derivatposition i handelsbeholdningen, skal anvende denne risikofaktor som den pågældende positions vigtigste risikofaktor.
3. Institutter, der i overensstemmelse med stk. 1 har identificeret mere end én risikofaktor for en ikke-derivatposition, der er henført til handelsbeholdningen, skal identificere den pågældende positions vigtigste risikofaktor ved at anvende følgende trin i følgende rækkefølge:
 - a) institutterne skal beregne deltarisikofølsomheden i overensstemmelse med artikel 325r og 325t i forordning (EU) nr. 575/2013 ved hver risikofaktor, der er blevet identificeret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 1
 - b) institutterne skal beregne de vægtede følsomheder i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i artikel 325f, stk. 6, i nævnte forordning, ved anvendelse af de beregnede følsomheder i overensstemmelse med nævnte stykkes litra a)
 - c) institutterne skal identificere den vigtigste risikofaktor som den risikofaktor, der svarer til den højeste absolutte værdi af de vægtede følsomheder, der er beregnet i overensstemmelse med dette stykkes litra b).

Artikel 2

Metode til at afgøre, om en ikke-derivattransaktion udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor

Når det skal fastslås, om en ikke-derivatposition udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor, jf. artikel 94, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal institutterne anvende en af følgende metoder:

- a) beregne den vigtigste risikofaktors deltarisikofølsomhed, jf. artikel 325r i forordning (EU) nr. 575/2013 og identificere transaktionen som:
 - i) en lang position i den pågældende risikofaktor, når den tilsvarende deltarisikofølsomhed er positiv, eller
 - ii) en kort position i den pågældende risikofaktor, når den tilsvarende deltarisikofølsomhed er negativ
- b) vurdere, om positionens værdi er afhængig af den vigtigste risikofaktor ved at tage transaktionens handels- eller afdækningsformål i betragtning med hensyn til den pågældende risikofaktor og identificere transaktionens position som enten en lang eller en kort i dens vigtigste risikofaktor på grundlag af denne vurdering.

Artikel 3

Forenklet metode til at identificere en ikke-derivatpositions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om ikke-derivattransaktionen udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor

1. Uanset artikel 1 og 2 kan institutterne identificere ikke-derivatpositionernes vigtigste risikofaktor, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2-8, og afgøre, hvorvidt sådanne positioner repræsenterer lange eller korte positioner i den vigtigste risikofaktor ved at anvende de metoder, der er fastsat i disse stykker.
2. For så vidt angår obligationer, der består af fastforrentede gældsinstrumenter uden optionalitetsfunktioner, skal institutterne anvende følgende metode:
 - a) institutterne skal identificere den vigtigste risikofaktor afhængigt af kreditkvalitetstrin og -sektor for den obligation, der er omhandlet i artikel 325ah i forordning (EU) nr. 575/2013, og obligationens restløbetid på grundlag af et af følgende:
 - i) tabel 1 i bilaget til denne forordning, hvor obligationens pengestrømme ikke funktionelt afhænger af inflationsrater
 - ii) tabel 2 i bilaget til denne forordning, hvor obligationens pengestrømme funktionelt afhænger af inflationsraterne
 - b) hvis den vigtigste risikofaktor, som er identificeret i overensstemmelse med dette stykkes litra a), er den risikofrie rente, skal denne vigtigste risikofaktor være i samme valuta som obligationen er denomineret i, og med en af de løbetider, som er fastsat i artikel 325l, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, der er udvalgt, så den matcher obligationens løbetid så tæt som muligt
 - c) hvis den vigtigste risikofaktor, der er identificeret i overensstemmelse med dette stykkes litra a), er udstederens kreditspændssats, skal denne vigtigste risikofaktor være obligationsudstederens kreditspænd og med en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325m, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, der er udvalgt, så den matcher obligationens løbetid så tæt som muligt
 - d) institutterne skal afgøre, hvorvidt positionen udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor på grundlag af følgende:
 - i) hvis den vigtigste risikofaktor, der er identificeret i dette stykkes litra a), b) og c), er den risikofrie rente eller udstederens kreditspændssats, skal positionen være lang i den vigtigste risikofaktor, hvor obligationen sælges, og kort, hvor obligationen købes
 - ii) hvis den vigtigste risikofaktor, der er identificeret i dette stykkes litra a), b) og c), er inflationsraten, skal positionen være lang i den vigtigste risikofaktor, hvor obligationen købes, og kort, hvor obligationen sælges.
3. For så vidt angår obligationer, der består af variabelt forrentede gældsinstrumenter uden optionalitetsfunktioner, skal institutterne anvende metoden i stk. 2. Hvis den vigtigste risikofaktor, der er identificeret i overensstemmelse med stk. 2, litra a), er den risikofrie rente, og obligationens restløbetid er på over et år, skal den vigtigste risikofaktor i stedet være udstederens kreditspændssats, som er afgjort i overensstemmelse med stk. 2, litra c).
4. For så vidt angår en aktieposition skal den vigtigste risikofaktor være aktiespotkursen.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når aktien købes, og kort, når aktien sælges.

5. For så vidt angår en kontantposition, der er i en anden valuta end instituttets indberetningsvaluta, skal den vigtigste risikofaktor være spotkursen mellem den pågældende kontantpositions valuta og instituttets indberetningsvaluta.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når kontantpositionen er en aktivpost, og kort, når det er en passivpost.

6. For så vidt angår positioner i en fysisk råvare skal den vigtigste risikofaktor være den råvarespotkurs, der svarer til positionens råvaretype.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når den fysiske råvare er en aktivpost, og kort, når den er en passivpost.

7. For så vidt angår en position i en kollektiv investeringsordning (CIU) er den vigtigste risikofaktor den risikofaktor, der svarer til den pågældende CIU i undergruppen "andre sektorer" i tabel 8 i artikel 325ap, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når aktierne eller andelene i CIU'en købes, og kort, når aktierne eller andelene i CIU'en sælges.

8. For så vidt angår en position i en genkøbstransaktion, hvor instituttet eller dets modpart overfører værdipapirer som omhandlet i stk. 2, 3 og 4, skal den vigtigste risikofaktor være den tilsvarende almindelige rente eller aktiegenkøbssats.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når genkøbstransaktionen er underlagt en genkøbsaftale, og kort, når den er omfattet af en omvendt genkøbsaftale.

Artikel 4

Metode til at identificere en derivatpositions vigtigste risikofaktor

1. Når institutterne identificerer den vigtigste risikofaktor for en derivatposition, skal de først identificere:
 - a) alle transaktionens risikofaktorer, jf. artikel 1 i delegeret forordning (EU) 2021/931
 - b) om transaktionen har én eller flere væsentlige risikofaktorer, jf. artikel 2 og 3 i nævnte delegerede forordning
 - c) transaktionens væsentlige risikofaktorer og de væsentligste af disse risikofaktorer, jf. nævnte delegerede forordnings artikel 4.
2. Institutter, der i overensstemmelse med stk. 1 har identificeret en derivattransaktion med kun én væsentlig risikofaktor, skal anvende denne risikofaktor som den vigtigste risikofaktor.
3. Institutter, der i overensstemmelse med stk. 1 har identificeret en derivattransaktion med mere end én væsentlig risikofaktor, der kun tilhører én risikokategori som omhandlet i artikel 277, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal anvende den væsentligste risikofaktor i denne risikokategori som den vigtigste risikofaktor.
4. Institutter, der i overensstemmelse med stk. 1 har identificeret en derivattransaktion med mere end én væsentlig risikofaktor, der tilhører to eller flere risikokategorier som omhandlet i artikel 277, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal identificere den vigtigste risikofaktor ved hjælp af en af følgende metoder:

- a) hvis institutterne har identificeret væsentlige risikofaktorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, eller artikel 4, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2021/931, skal den vigtigste risikofaktor være den væsentligste risikofaktor, der svarer til det højeste tillæg for risikokategorien blandt dem, der er omhandlet i artikel 280a-280f i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) hvis institutterne har identificeret væsentlige risikofaktorer i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2021/931, skal den vigtigste risikofaktor være den væsentligste risikofaktor, der svarer til den højeste absolutte værdi af de vægtede følsomheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra b), i nævnte delegerede forordning.
5. Et institut, der anvender en af metoderne i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2021/931 til beregning af eksponeringsværdien af en given derivattransaktion, skal anvende den samme metode til at identificere transaktionens vigtigste risikofaktor.

Artikel 5

Metode til at afgøre, om en derivattransaktion udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor

Når det skal fastslås, om en derivatposition udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor, jf. artikel 94, stk. 3, artikel 273a, stk. 3, og artikel 325a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal institutterne anvende en af de metoder, der er fastsat i artikel 6 i delegeret forordning (EU) 2021/931, på transaktionens vigtigste risikofaktor.

Artikel 6

Forenklet metode til at identificere en derivatpositions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om derivattransaktionen udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor

1. Uanset artikel 4 og 5 kan institutterne identificere den vigtigste risikofaktor for en derivatposition som omhandlet i nærværende artikels stk. 2-17 og afgøre, om en sådan position udgør en lang eller en kort position i dens vigtigste risikofaktor ved at anvende de metoder, der er beskrevet i disse stykker.
2. Med hensyn til futures eller terminsforretninger på aktier eller aktieindeks skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som henholdsvis aktiespotkurs eller indeksspotkurs.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når futures eller terminsforretninger købes, og kort, når de sælges.
3. For så vidt angår fremtidige renteaftaler, hvor en modpart modtager variabel rente og betaler fast rente, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som den risikofrie rente, der svarer til følgende:
 - a) den valuta, der henvises til i fremtidige renteaftaler
 - b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325l, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for fremtidige renteaftaler så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når instituttet betaler fast rente, og kort, når instituttet modtager fast rente.

4. For så vidt angår futures eller terminsforretninger på obligationer, der består af fastforrentede eller variabelt forrentede gældsinstrumenter uden optionalitetsfunktioner, skal institutterne afgøre, om obligationen købes eller sælges i henhold til futures- eller terminsforretningskontrakten, og på dette grundlag identificere den vigtigste risikofaktor og afgøre, om positionen udgør en lang eller en kort position i sin vigtigste risikofaktor ved at anvende metoderne i henholdsvis artikel 3, stk. 2 eller 3, på det underliggende fastforrentede eller variabelt forrentede gældsinstrument.
5. Med hensyn til futures eller terminsforretninger, der veksler mellem en udenlandsk valuta og instituttets indberetningsvaluta, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som spotkursen mellem den udenlandske valuta og instituttets indberetningsvaluta.
- Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når den udenlandske valuta købes, og kort, når den udenlandske valuta sælges.
6. Med hensyn til futures eller terminsforretninger på råvarer skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som råvarespotkursen, der svarer til følgende:
- a) den råvaretype, der er angivet i futures- eller terminsforretningskontrakten
 - b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325p, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for futures eller terminsforretninger så tæt som muligt.
- Positionen skal være lang i den vigtigste risikofaktor, når råvarerne købes, og kort, når de sælges.
7. For så vidt angår plain vanilla-call-optioner eller plain vanilla-put-optioner med en enkelt underliggende aktie eller et enkelt aktieindeks skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som henholdsvis aktiespotkursen eller indeksspotkursen.
- Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når call-optionen købes, og kort, når call-optionen sælges. Positionen skal være lang, når put-optionen sælges, og kort, når put-optionen købes.
8. For så vidt angår plain vanilla-call-optioner eller plain vanilla-put-optioner med en enkelt underliggende obligation, der består af et fastforrentet gældsinstrument, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor ved at anvende den metode, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, på den underliggende obligation.
- Hvis den vigtigste risikofaktor fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), er den risikofrie rente eller udstederens kreditspændssats, skal positionen være kort i den vigtigste risikofaktor, når call-optionen købes, og lang, når call-optionen sælges, og positionen skal være kort, når put-optionen sælges, og lang, når put-optionen købes.
- Hvis den vigtigste risikofaktor, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), er inflationsraten, skal positionen være lang i sin vigtigste risikofaktor, når call-optionen købes, og kort, når call-optionen sælges, og positionen skal være lang, når put-optionen sælges, og kort, når put-optionen købes.
9. For så vidt angår plain vanilla-swap-optioner skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor ved at anvende metoden i stk. 15 på den underliggende renteswap.

Hvis swap-optionen giver ret til at indgå en renteswap, hvor indehaveren af optionen modtager variabel rente og betaler fast rente, skal positionen være lang i den vigtigste risikofaktor, når instituttet har købt swap-optionen, og kort, når instituttet har solgt swap-optionen.

Hvis swap-optionen giver ret til at indgå en renteswap, hvor indehaveren af optionen betaler variabel rente og modtager fast rente, skal positionen være lang i den vigtigste risikofaktor, når instituttet har solgt swap-optionen, og kort, når instituttet har købt swap-optionen.

10. For så vidt angår øvre og nedre grænser skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som den risikofrie rente, der svarer til følgende:

- a) den valuta, der henvises til i den øvre eller nedre grænse
- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325l, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for den øvre eller nedre grænse så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i den vigtigste risikofaktor, når den øvre grænse købes, og kort, når den øvre grænse sælges. Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når den nedre grænse sælges, og kort, når den nedre grænse købes.

11. For så vidt angår plain vanilla-call-optioner eller plain vanilla-call-put-optioner med en enkelt underliggende råvare skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som råvarespotkursen, der svarer til følgende:

- a) den råvaretype, der er angivet i optionskontrakten
- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325p, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for optionen så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når call-optionen købes, og kort, når call-optionen sælges. Positionen skal være lang i den vigtigste risikofaktor, når put-optionen sælges, og kort, når put-optionen købes.

12. For så vidt angår plain vanilla-valutaoptioner skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som spotkursen mellem den udenlandske valuta og instituttets indberetningsvaluta.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når den udenlandske valuta købes, og kort, når den udenlandske valuta sælges.

13. For så vidt angår single name credit default swaps skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som udsteders kreditspændssats, som svarer til følgende:

- a) den udsteder, der henvises til i swapkontrakten
- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325m, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for swappen så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når beskyttelsen købes, og kort, når beskyttelsen sælges.

14. For så vidt angår "index credit default swaps" skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som den kreditspændssats, der svarer til følgende:

- a) det kreditindeks, der henvises til i swapkontrakten

- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325m, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for swappen så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når beskyttelsen købes, og kort, når beskyttelsen sælges.

15. For så vidt angår renteswaps, hvor en modpart modtager variabel rente og betaler fast rente, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som den risikofrie sats, der svarer til følgende:

- a) den valuta, der henvises til i swapkontrakten
- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325l, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for swappen så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når instituttet betaler fast rente, og kort, når instituttet modtager fast rente.

16. For så vidt angår aktieswaps, hvor en modpart modtager afkastet af en aktie eller et aktieindeks og betaler fast rente eller variabel rente, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som henholdsvis aktiespotkursen eller indeksspotkursen.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når instituttet modtager afkastet på aktien eller aktieindekset, og kort, når instituttet betaler afkastet af en aktie eller et aktieindeks.

17. For så vidt angår råvareswaps, hvor en modpart modtager pengestrømme baseret på prisen på en underliggende råvare og betaler fast rente eller variabel rente, skal institutterne identificere den vigtigste risikofaktor som råvarespotkursen, som svarer til følgende:

- a) den råvaretype, der er angivet i swapkontrakten
- b) en af de løbetider, der er fastsat i artikel 325p, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udvalgt til at matche løbetiden for swappen så tæt som muligt.

Positionen skal være lang i sin vigtigste risikofaktor, når instituttet modtager pengestrømmene baseret på prisen på en underliggende råvare, og kort, når instituttet betaler pengestrømmene baseret på prisen på en underliggende råvare.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den 1.7.2025.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN